

матичні розбіжності між правопорядками та правовим регулюванням країн ділових партнерів, починаючи з пропозицій і закінчуючи структурою і статутом договору. Контексти особистих правових позицій сторін відбиваються не тільки на опрацюванні центральних положень та визначень договорів, а й на додаткові положення, які часто представляють собою рутинну роботу і беруться з проекту договору (стягування процентів, індексування заборгованостей, визначення терміну давності тощо).

Оскільки ведення переговорів є комунікативний процес між людьми і по суті справи є явищем взаємодії мовних засобів, а в кінцевому рахунку кожний документ складається із слів, словосполучень та речень, він має мовно-сміслові вираження, тобто лексико-семантичне. Тому для міжнародних ділових партнерів для ефективної роботи бажано володіти інтеркультурологічною компетенцією, що полегшує та уможливорює розуміння культурологічних аспектів мови як культурного коду відповідного ділового середовища. Набуття цієї компетенції сприяє зміцненню міжнародного ділового співробітництва.

Костюк Т. О., викладач,
кафедра іноземних мов факультету МЕІМ

КОМП'ЮТЕРНІ ВПРАВИ ДЛЯ НАВЧАННЯ ДІЛОВИХ ПЕРЕГОВОРІВ АНГЛІЙСЬКОЮ МОВОЮ

Англійська мова, як засіб міжнародного спілкування, диктує необхідність перегляду традиційних підходів до навчання студентів. Комп'ютер відкриває додаткові перспективи для навчання англійської мови, особливо для ділового спілкування іноземною мовою. Студенти можуть отримати наочне зображення своїх дій, одержати потрібну інформацію негайно.

Основною одиницею навчального процесу є автоматизована вправа. Автоматизовані вправи можна класифікувати наступним чином:

1. тренувальні вправи;
2. умовно мовленнєві;
3. мовленнєві.

Тренувальні вправи спрямовані на активізацію мовного матеріалу, результатом якого є можливість вивчення тих чи інших розділів мови, оволодіння окремими операціями акту мовлення. Основними видами таких вправ є комбінаційні, підстановчі,

трансформаційні, вправи на реконструкцію, на визначення семантичних зв'язків, мовні ігри. Умовно-мовленнєві вправи сприяють активізації мовних навичок у ситуаціях, наближених до реальної мовленнєвої діяльності. До видів таких вправ можна віднести підстановчі, трансформаційні, вправи на розширення висловлювань, запитання-відповідь, відповідь на запитання різних видів. Що стосується мовленнєвих вправ, то вони націлені на оволодіння видами мовленнєвої діяльності на рівні вмінь. До цих вправ можна віднести ділові імітаційні ігри та написання звіту про проведення переговорів.

Реалізація тренувальних вправ на комп'ютері дозволяє більшою мірою розкрити їх дидактичний потенціал. Реакція комп'ютера на будь-яку діяльність студента, система багаторівневої підказки дає можливість надійно контролювати навчальну діяльність, організовувати ефективну самостійну роботу.

*Круковський В. І., канд. філол. наук, доцент,
кафедра іноземних мов*

ТРЕНІНГОВІ СТРАТЕГІЇ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНИМ МОВАМ: ЗАКОРДОННИЙ ДОСВІД

Тренінг — це спосіб розкрити свої потенційні можливості й націлити їх на вирішення конкретних стратегій і завдань.

Сучасна методика має велику кількість стратегій, що застосовуються в процесі вивчення іноземної мови і можна стверджувати, що якщо студенти будуть знати ці стратегії, то вони матимуть можливість вибирати найбільш оптимальні для себе й використовувати в процесі самостійної роботи в групі і т.ін.

Саме розвиток когнітивної психології значною мірою вплинув на дослідження в галузі стратегій вивчення іноземної мови [1]. Стратегія визначається як «будь-який набір дій, кроків, планів, практик, що застосовуються студентом для отримання, доступу й використання нової інформації» [2], або «цілеспрямоване мислення й поведінка з метою запам'ятовування нової інформації в процесі навчання» [3].

Одна з перших класифікацій стратегій вивчення мови була запропонована в 1987 р. Д.Рубін [7]. Це: 1) безпосередня стратегія вивчення; 2) комунікативні стратегії; 3) соціальні стратегії.

Стратегії вивчення мови — це насамперед, усвідомлена мисленнєва діяльність студентів, націлена на досягнення виключної